

Tinget, udgik det af Dagsordenen som Følge af en Henvendelse fra de to eneste Kulsyrefabrikker, der findes her i Landet, de eneste Fabrikker, hvor komprimeret Luft foreløbig tilvirkes. Det er en Selvfølge, at saavel den højtærede Minister som Tinget skulde have Tid til at gøre sig bekendt med denne Henvendelse, og Følgen har været, at den højtærede Minister har henvendt sig til første Fabriksinspektorat med Anmodning om en Udtalelse. Denne Udtalelse er fremkommen og er i Forening med Henvendelsen omdelt paa de Herrers Pladser, og De ville deraf se, at Fabriksinspektoratet ikke finder nogen som helst Begrundelse i de Udtalelser, der ere fremkomne fra de to Fabrikker. Jeg kan fuldstændig slutte mig til denne Udtalelse, men da jeg som Ordfører første Gang, Forslaget var for, anbefalede det til videre Fremme, skal jeg gentage min Anbefaling, idet jeg med nogle faa Ord søger at begrunde, hvorfor jeg ikke har forandret min Anskuelse.

Naar man betragter denne Henvendelse, ser man, at den falder i fire Punkter. Det første Punkt gør gældende, at det er aldeles overflødigt at føre Tilsyn med de Fabrikker, hvor der tilvirkes komprimeret Luft, da de i sig selv ere saa garanterede ved den Omhu, hvormed Virksomheden foregaar, at der ikke er nogen Fare forbundet dermed, og at for øvrigt Fabriksinspektoratet gennem de bestaaende Love har al den Myndighed, det behøver til at øve den fornødne Kontrol. Dette er nu imidlertid en fuldstændig Misforstaaelse. Fabriksinspektoratet kan kun undersøge, om Maskinerne ere konstruerede med fornøden Styrke og virke uden Fare, og det kan endvidere træffe Forholdsregler, hvor der er Sprængningsfare, ved at omhegne de farlige Steder; men videre gaar ifølge den bestaaende Lovgivning ikke dets Myndighed. Man maa her have en videregaaende Bemyndigelse til under visse Forhold, under givne Eventualiteter at anstille Undersøgelse og træffe yderligere Foranstaltninger. Der er næppe nogen Tvivl om, at de to Kulsyrefabrikker, der findes, i sig selv ere fuldt betryggende, og at der altsaa ikke er nogen Fare ved at lade dem uhindret gaa deres fri Gang, men ingen kan indestaa for, at der ikke bliver oprettet flere Sammentrykningsfabrikker her i Landet. Der er allerede Tale om at oprette en Kulsyrefabrik i Jylland, og det samme vil jo kunne ske med forskellige Luftarter, som man tidligere ikke brugte i Industriens Tjeneste, men som nu bruges

i temmelig vidt Omfang, særlig i Tyskland. Jeg vil blot nævne Ilt og Brint. De kunne ikke omdannes til draabeflydende Legemer ved det Tryk, der anvendes til Kulsyre; der skal et overordentlig højt Tryk og Kuldegrad til. Men Luften presses — dog uden at være draabeflydende — sammen ved et Tryk af 200 til 400 Atmosfærer. Det er et saa enormt Tryk, at Fabrikker, der beskæftige sig dermed, bør kunne undersøges, og at der maa kunne paalægges dem visse Garantier mod Sprængning. Imidlertid er dette Punkt: Tilsynet med Sammenpressnings-Anstalten, det eneste reelle i Henvendelsen. Man ønsker ikke et saadant Tilsyn.

Det næste Afsnit gaar derimod fuldstændig ind paa Lovforslagets Tanke. Det indrømmer her, at det er meget rigtigt at føre Kontrol med Beholderne, da disse kunne medføre Fare, naar de ere for svage over for det Tryk, de ere udsatte for. Men der er her atter et Fejlsyn. Der staar nemlig i Henvendelsen, at Beholderne underkastes Kontrol. Ifølge den internationale Overenskomst kunne de ikke transporteres paa Jærnbanner, medmindre de ere underkastede en given Trykprøve, hvorved der bevises, at de kunne taale 250 Atmosfærers Tryk pr. Kvadrattomme. Det er atter en Misforstaaelse. Der er kun ad privat Vej for ikke at forhindre Jærnbane-transporten truffet en Overenskomst med Fabriksinspektoratets Samtykke om, at dets tekniske Fuldmægtig kan undersøge og kontrolere Beholderne og give dem et vist Mærke. Det er noget, der er sket ganske privat. Statsbanerne have ladet sig nøje dermed foreløbig, men det er indlysende, at det ikke kan vedvare. Det indrømme ogsaa Fabrikkerne, der i den Retning intet andet sige, end at de skulle underkastes Tilsynet. Men der er her en lille Unøjagtighed i deres Henvendelse, naar de sige, at det altid finder Sted. Det har kun fundet Sted for omtrent 100 Beholderes Vedkommende, det er alt, og det er netop de Beholdere, der benyttes paa Jærnbannerne. Men der er ikke nogen som helst Kontrol med Beholdere, der i Indlandet føres videre pr. Akse eller Skib, og der er lige saa lidt nogen som helst Kontrol med Hensyn til, hvad der indføres fra Udlandet ad Søvejen, saaledes at de Bestemmelser, der ere trufne i Lovforslaget, hvorved Ministeriet faar Bemyndigelse til gennem Anordning at ordne Sagen, ere fuldstændig berettigede og nødvendige. Men, som sagt, Henvendelsen bestrider ikke Kontrollen med Beholderne. Der-